

A November 7 Erőmű dolgozik!

Inota, November 7 Erőmű. A termelési kapacitás napjainkban 15-30 megawatt között mozog. Az erőmű szénkészlete 13 000 tonna. A teljes termelés esetén a napi szén szükséglet 4500 tonna, ezzel szemben ezen a héten csak 2500 tonna szén áll az erőmű rendelkezésére. Arra a kérdésre, hogy a közeljövőben milyen termelési eredmény várható Pintér Gyula igazgató és Bó-Kóni István főmérnök az alábbi felvilágosítást adta:

Pét, Inota és Várpalota tanácskozára ült össze. A bányászok 11-től 17-ig 1900 tonna, 18-24-ig 1900 tonna szénen ígérték. Ebből az Erőműnek napi 600 tonna szén jut. Ezzel egyidőben az Üzem vezetésje tárgyalást kezdett Kincsesbányán, Balnán, Pusztavám és Hidas bányáinak vezetésével, ahonnan rövidesen várható a kiegészítő szénkészletek az erőműhöz szállítása. Ebben az esetben 25-től kezdődően

az erőműnél 50 százalékos kapacitás várható.

A műszaki vezetés aggodalmát fejezte ki a szénellátás folyamatosságáért. Amennyiben a folyamatosságban hosszabb megszakítás állna be - mondották, - mind a kohó, mind az erőmű igen komoly károkat szenvedne. Összegezve tehát, az erőmű termelése kizárólag bányászaink derekas kemény munkáján áll vagy bukik.

Mind az igazgató, főmérnök, mind az egész műszaki kollektíva szavaiból a nemzet jövője iránti aggodalom csendült ki, amikor arról beszéltek, hogy lesz-e szén. Sokat szenvedett népünk emberi szükségleteit, a világítást, fűtést, vizellátást látják veszélyeztetve. Orsiai felvilágosítást írtak ki minden szavukból. Ok nem beszéltek róla, de a munkások elmondták, hogy pontosan kapták fizetésüket, díszbónuszt, lisztet kaptak a családok, s a legkritikusabb időkben is biztosít-

va volt munkájuk. Ezek a tények megküért beszélnek, a vezetés jól vizsgálott, de ugyancsak a munkások tömegei is. Hétfőn az összlétszám 80 százaléka dolgozott, ki a karbantartásnál, ki pedig a produktív munkában. A fennmaradt 20 százalék a távolabokból tevődik. A dolgozók megvették a gyárat.

Külön dicsőretet érdemel az Üzem szállítási részlege, a MÁVAUT gépkocsivezetői, Tax Zoltánnal élükön, akik az élelmiszer, anyag és személyszállítást a legnehezebb időkben is a legnagyobb szorgalommal és aldatékonysággal látták el.

Az erőmű anyagellátását Pét oxigénnel és gázalával segítik, megcarbitra és gázzal lenne nagy szükség a szén mellett. Élelmiszerral Jenő és Sárkeszi közeg dolgozó paraszti segítik Inotát. A nemzeti összefogásnak e ragyogó példái biztatók gyors gazdasági talpraállásunkat illetően.

Tettek kellenek

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnökének, Kádár János elvtársnak a beszéde alkalmas arra, hogy megugrasson minden munkást, parasztot, értelmiségit, minden olyan bocsúltest, hazáját szerető embert aki azt akarja, hogy az országban rend és béke legyen.

A Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnökének beszéde sok új kérdést oldott meg. A nemzeti érdekeket szótó intézkedések közül elsősorban nagy jelentőségű a Kossuth-címer bevezetése március 15-nek nemzeti ünnepé válni nyilvánítása, a honvédség magyar hagyományainak megfelelő magyar egyenruhájára. Nagy jelentőségű a munkabérelap felmérése. A dolgozó parasztságot sújtó beszállítással rendszer eltörlése. Az AVH felszámolása is általános meglepetéssel költött. Igen nagy jelentőségű a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnökének az a kijelentése, hogy tárgyalások kezdődnek a szovjet csapatok Magyarországról való kivonására.

Ezekből is látható, hogy a Munkás-Paraszti Kormány nemcsak szívet mond, nemcsak ígér, hanem ad is. Ad, amennyit a lehetőségek megengednek. Kádár elvtárs beszéde után az országban fokozottabban indult meg az élet és ez vonatkozik Várpalotára is.

Várpalotán az első pár zavaros nap után a rend mind jobban kezd helyreállni. A közellátás kielégítő és a névelésügyi lény - melyre semmi ok nincs - megszűnik, az élet újra normálisnak mondható. A városi szervek is sokat tettek a helyzeti javításért. A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottságának javaslatára csaknem 30 lakást juttattak eddig a dolgozóknak. A volt pártbizottság épületét bölcsödének rendezték be. Az épületekbe költöztek lakók építőanyaghiányt szenvedtek kaptak. Sot a város Budapestre is küldött élelmiszert.

Nálunk meg sok a teendő. Elsősorban arra van szükség, hogy mindenki a munkát felvegye, dolgozni kezdjen. Munkájával segítse a város teljes nyugalmát, rendjét, ellát-

ását, és az ország helyzetének könnyítését. Az Aknamélyítő Vállalat dolgozóit valamennyien a helyükön állnak, szép példát mutatnak a bányászok is. Az első naponkénti 30 vagonos termelésből ma már napi 150 vagonra mentek fel, amellyel, hogy csupán egy műszakban dolgozzanak. Még a héten megszervezik a három műszakos szénelést is. Ez azonban mind kevés. Az Inotai Alumíniumkohó csak úgy tudja megkezdeni termelését, ha energiát kap. A November 7 Erőmű 15-30 megawatt energiát ad. Ez azonban még az a kohó üzemeltetéséhez. Nem elég az a szén, amit a bányászok adnak a Várpalotai Erőmű üzemeltetéséhez sem, márpedig ettől függ a bányá gépeinek járátása, a város villany- és vízellátása is. Mindenképp tudja, hogy minden ipar életét alapanyagok a szén. Ennek illik a városban, sem az országban a normális helyzet nem állhat helyre. Azt is tudja mindenki, hogy így élni, ahogy ezekben a napokban élünk, sokáig nem lehet. Ebből adódik a feladat, teljes erővel megkezdni a széntermelést, biztosítani a környező városok, üzemek szén szükségletét. Csakis úgy áll elegendő élelmiszer, ruha, cipő a dolgozók rendelkezésére.

Tettekre van szükség. Egyszerű hétköznapi tettekre, munkára. Foglalja el mindenki a munkahelyét, dolgozzon becsületesen, odaadón, hiszen ennek mi már több értelme van, mint a múltban, több fizetést kap érte, többet tud vásárolni. Valamennyiunk érdeke hogy az élet meginduljon, hogy családunk ne szenvedjenek szükségeket semiben, mert a közös érdeket munkával, mindennapi egyszerű munkával lehet elősegíteni.

A kormány programja jó, sok kérdést oldott meg. A többi kérdés megoldása a közellátás megjavulása, az üzemek megindulása rajtunk múlik. Ezért minden becsületet, hazáját szerető embernek a maga helyén, haldéktalanul meg kell kezdeni a munkát, helyt kell állnia, mert csakis így lehet rend és nyugalom az országban és így érhetjük el, hogy a többi jogos követeléseinket is a kormány napirendre tűzze.

Külsőségekben is...

Melegedéssel olvastuk mindnyájan újságjainkban, hogy az Elnöki Tanács a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormánnyal egyetértésben hazánk hivatalos jelvényévé a Kossuth-címer tette. Kádár János, a kormány elnöke vasárnapi beszédeben megemlékezett a címer jellegéről - intézkedést jelentett be: a magyar hagyományoknak megfelelően módosított a honvédség egyenruháját, új színűsített nemzeti ünnep lesz március 15-e, és - ugyancsak a korábban kialakult szokásokra tekintettel - iskoláinkban újra a régi fajta osztályozási rendszer lép életbe.

Miért től el valamennyiünk szívünk melege látni-hallatni, miért tartjuk oly nagy jelentőségűnek új kormányunk a lépéseit?

A magyar népi demokrácia letűnt rosszméltó korszakának politikai elősorban tartalmában lezárózott végső feladatát Rákosi és Gerő kikkéje a szocializmus leghevíbére követője, legjobb tanítványának bizonyult azaz, hogy a magyar gazdasági és társadalmi élet berendezkedésében szolgáló alzáttal másolta a bevált vagy be nem vált szovjet mintákat, önállóan alkalmazta a dogmáit, szervezett gazdaságszabályozási elveket, a szocialista építésben nem melláta ügyeltem az ország adottságait, jó hagyományait. Az idegen formák mechanikus másolásával csak a szovjet-barátság monopolizálása volt a rákosi politika célja.

A külsőségek, formáltságok megváltoztatásában Rákosiék nem kevésbé mélyen, végig hatolóan sértek meg népünk nemzeti önértékeit, rugták fel a kialakult szokásokat, a hagyományokat, s e tekintetben egyáltalán nincs mélység számunkra, hisz a nem lényegbevágó dolgokban hozott változtatások a szovjet népnek s vezetőinek szemében sem jelethettek más, mint alváltó felületet, tapnyalást. Nemcsak a Kossuth-címer átörökléséről, a honvédségi formaruhá színteljes átalakításáról, március 15. ünnep-jellegének eltörléséről, a szovjet iskolai osztályozási módszer átvetéséről van szó. Ezernyi más dologban neveztek ki az elmúlt esztendőben „csökevényessé” a nemzet szokásait, életének külsőségeit, erőltették helyüket a Szovjetunióban kialakult formásgo-kar, és táplálták napjainkban - nem a felszabadítóink iránti barátságot, hanem a szovjetellenesség szellemét, amelyre a szovjet nép semmivel sem szolgált rá.

Hadd mulassunk rá egyéni ében - na már érthetetlennek tűnő és változást sürgető - intézkedése. Itt van március 15 mellett még néhány ünnepnap kérdése.

A szokásos szokások dacolva, munkanappá tették karácsony, húsvét, pünkösd ünnepeit, s ráadásul úgy tüntették fel ez az intézkedés, mintha ez a dolgozók kívánásának tüntet volna. Mindenki tudja, hogy ezek az ünnepek nemcsak, sőt nem elsősorban az egyházi események jelében zártak le, hanem a családok, az emberek egymáshoz kötődését kedves események voltak és

nem utolsósorban - a kettős ünnepek - megpihenésre szolgálták. Az iskolákban tanították, hogy az egyházi ünnepek szinte az ember fiziológiai szükségletei szerint követik egymást szabályos időközökben, kialakulásuknak is igen sok köze volt ehhez. Tanították azt is, hogy az egyházi ünnepek változásai nélkül átvette a pogánykor ünnepeinek időpontját, s ehhez a régi renhez alkalmazkodva a töltötték meg az ünnepeket új, egyházi tartalommal. Történetünk példa van tehát az ilyen módszer sikerére, s a régi, merev politika megsemmisült ebből. Ágyvalat lótt veresekre - az egyházi ünnepek eltörlésével ügykezett - meggyőző ideológiai munka helyett - ellenérőket csöpetgetni az emberekbe. Sokkal helyesebb lett volna - és most ilyen irányú intézkedések nyilvánvalóan szükség lesz - ha a hagyományos ünnepek névnapjait, akár a felszabadítás előtt, ünnepekké nyilvánították volna.

Majd nem teljesen szovjet mintára vezeték be hazánkban az úttré-mozgalom, átvettük a szovjet pionír-mozgalom mindenféle formásgát. Nem vitatjuk most, hogy vajon az úttré-munka-e a gyermekek iskoláknál foglalkoztatásának kizárólagos formája s nem lehetne-e nemzetibb jellegű módszer találni - pusztán felleléni a kérdést: szükség volt-e a tartalommal együtt minden apró, lényegtelen formát is átvenni? Vajon melyikünk tudott megkülönböztetni, hogy kiskölkös íme-részt, vagy éppen gyermekek har-szói „bőve” köszönéssel fűződötték? Bizonyára mindehát szívesebben kívánja, ha a gyermek megmaradna az „lehető eszékben” hagyományos küszömbenél, mellett. (Nem szólvá arról, hogy fiatalok nevelésében más tekintetben is szeretnék több nemzetit, hagyományos elemet látni).

Majd nem teljesen szovjet mintára vezeték be hazánkban az úttré-mozgalom, átvettük a szovjet pionír-mozgalom mindenféle formásgát. Nem vitatjuk most, hogy vajon az úttré-munka-e a gyermekek iskoláknál foglalkoztatásának kizárólagos formája s nem lehetne-e nemzetibb jellegű módszer találni - pusztán felleléni a kérdést: szükség volt-e a tartalommal együtt minden apró, lényegtelen formát is átvenni? Vajon melyikünk tudott megkülönböztetni, hogy kiskölkös íme-részt, vagy éppen gyermekek har-szói „bőve” köszönéssel fűződötték? Bizonyára mindehát szívesebben kívánja, ha a gyermek megmaradna az „lehető eszékben” hagyományos küszömbenél, mellett. (Nem szólvá arról, hogy fiatalok nevelésében más tekintetben is szeretnék több nemzetit, hagyományos elemet látni).

Majd nem teljesen szovjet mintára vezeték be hazánkban az úttré-mozgalom, átvettük a szovjet pionír-mozgalom mindenféle formásgát. Nem vitatjuk most, hogy vajon az úttré-munka-e a gyermekek iskoláknál foglalkoztatásának kizárólagos formája s nem lehetne-e nemzetibb jellegű módszer találni - pusztán felleléni a kérdést: szükség volt-e a tartalommal együtt minden apró, lényegtelen formát is átvenni? Vajon melyikünk tudott megkülönböztetni, hogy kiskölkös íme-részt, vagy éppen gyermekek har-szói „bőve” köszönéssel fűződötték? Bizonyára mindehát szívesebben kívánja, ha a gyermek megmaradna az „lehető eszékben” hagyományos küszömbenél, mellett. (Nem szólvá arról, hogy fiatalok nevelésében más tekintetben is szeretnék több nemzetit, hagyományos elemet látni).

Ugyancsak hasznunkra vált volna már régen elvetni a köszönésnek azt a nép körében nem nagyon hagyományos módját, amelyre voltaképpen semmi szükség nincs. A „szabadás” köszönése most már azért nincs szükség, mert ez valaha a párt belső életében alakult ki, s ma már inkább csak afféle befeléfordulást, szektis beképültséget takarhatna. A kommunizmus és a nép egyet akar - fejezzük ezt ki külsőségekben is példál azaz, hogy úgy köszönünk, ahogy a nép: „Jónapot”-tal, „Mindem jól”-tal, vagy a soféle más inagyas köszöntéssel. Ugyanez áll az anyiszor szított, de még mindig burjánzó ügyvezetett funkcionáriusnyelvre. Ennek minden jelentéktelensége most már kérdelhetetlenül áldozatunk kell, mert arra a korszakra emlékeztek bennünket, amikor a hibákat, a lényeg kérdéseket és a gondolatok külsőséget egyaránt a szavak színté, szeméreműdől áradatával okarták leplezni. A mai időkben sokkal inkább, mint bármikor, a nép között kell élnünk a kommunizmusnak, s ehhez végre meg kell tanulniuk beszélni a nép nyelvén is.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Intéző Bizottsága megalakulása után célt tűzött ki a közellátás helyreállítását, a rend, és a békés termelő munka megindítását. Valamint a pártalapszervezetek intéző bizottságainak megalakítását.

Megvédték a gyárat

Messze vagyunk még attól, hogy az élet megindulásáról beszélhessünk, de az első motívumok biztatók. A Péti Nitrogénműveléknél november 12-én már a dolgozók 85 százaléka megjelent munkára. A 15 százalékot azokból tevődött ki, akik járnak hiányban nem tudtak előjönni, de bőven akad olyan is, aki nyakig jött el üzemébe, mert honnan tudja a normális, a megszokott élet, amikor nem kell félni, amikor biztonságban érzi önmagát, családját. Ezek az érzések törnek elő minden egyszerű munkásból, ami színhuzamos az a törekvés, ami nagy országunkban végre igazságos alapon intézkedések az ügyek, a képességek, ne a „kádérlep” döntse el a borsot.

Soha olyan politikázis nem volt tapasztalható, mint ezekben a napokban. Itt az idő enged, mindenütt ússzanak a dolgozók megvitálni a rádió tájékoztatója nyomán a belső politikai helyzetet. Ez a kép fogadja a felületes szemlélet, azonban nem elég csak annyit állapítani meg abban az üzemben, ahol a kritikus időben is tudták, hogy mit kell tenni. Megvédték a gyárat. A legfontosabb üzemeltetési munkák mellett lehetővé tették azt is, hogy nem féltve, hanem legfeljebb két hétig álljanak csak ahhoz, ismét beugorhassanak teljes kapacitással a ter-

melésbe, mert mi lesz a földekkel, ha nem tárgyazzuk, hogyan lesz biztosítva jövő évi kenyérünkészletünk?

Igen. Ezekben a szavakban a nemzet sorsának a féltése is benne van. — Számíthatunk-e mi mára, mint a saját erőnkre? A válasz önmagában következik: nekünk kell megteremtani az életfeltételeket, talpra állítani az országot. A legfontosabb követelmények teljesítése van, az ország pillanatnyi gazdasági helyzetétől sokat nem várhatunk.

Igy indultak meg a telefontartás dolgozói, a szigetelési munkák elvégzésére, a szénkénegyári kemence üzemképes állapotba való hozására.

Az erőtelepek a szükséges kazánrevíziók elvégzésére máris azt tervezik, hogy az eddig üzemeltető két kazán mellett a továbbiakat is beindítják. Csakhogy ebben a törekvésükben meggátolja őket a szénhiány. Aggódva figyelik a készletek kifogyását, a bányából érkező híreket. De dolgozik a gázgyár. Készülnek az ammóniagyárak is az üzem indulására. Egyelőre csak a kompresszornál mutatkozó hibák kijávitásával. Ugyanígy a mézsalétornó üzemnél, a savgyárnál, a kisüzemknél, a pétsónál, mindenütt készülődésről, munkáról adhatnak számot.

Szenet kérnek az élelő munkásoknál

Az élelő munkásoknál is megindult az élet. November 4-én a köhő még 50 százalékos kapacitással termelt, s létezőleg az energia hiány következéskor állt le a termelés. A vezetés más József igazgató és Koltai Ernő főmérnökkel az élen a munkásokkal vállalták a dolgozók, a szó legközvetlenebb értelmében az utolsó adag energiát.

Ha az erőm a 17 megawatt energiát folyamatosan tudná biztosítani, úgy az élelő 25 százalékos kapacitással tudna termelni. A teljes üzemeltetés 53 megawatt energiát igényelne. Egyelőre a kapacitások állnak, s a dolgo-

zók a karbantartási munkákon vannak foglalkoztatva. Mintegy segélykérés úgy hallk mindenfelől: szenet, szenet, szenet!

A dolgozók hangulata bizakodó, békés, rendet, biztonságot árasztanak. A munkástanács kifogástalanul látja el feladatát. A dolgozók itt is pontos időben megkapják anyagi juttatásaikat. Az élelmezés az erőműlőz hasonlóan van biztosítva. A köhő egész vezetőségét egy kérdés foglalkoztatja: Mikor indulhat meg a termelő munka, az élet, s mindenki aggódva figyeli bányászaink hősi helytállását, az új élet küszöbén.

Mindenki a helyén van

A Várpalotai Erőműben egy gépesség dolgozik kb. két megawatt teljesítménnyel. Ez hozzávetőlegesen 15-20 százalékos képezi a normál termelés kapacitását. Az Erőmű jelenlegi szénkészlete kb. 600 tonna. Még a teljes termeléshez, a szén minőségétől függően 1500-2000 tonna volna szükséges. Ez esetben az erőmű 11-17 megawatt teljesítményt tudna biztosítani. A helyi erőmű ellátja a bány

nya energiaszükségletét, amire az élelő biztosítja az üzemanyagot. Az ilyen körülmények között a környék áramszolgáltatása is biztosítva van.

A munkák helytállása díszes, teljes létszámmal dolgoznak. Szénhiány esetén karbantartási munkák folynak. Itt üzemikonyha nincs, a dolgozók családi otthonaikban élnek. De a panasz élelmezési kérdésekben nem merült fel.

A termelészövetkezet együtt marad

A Thury György Termelészövetkezet tagjai megvitte a felszerelését, állatállományát, javait és most szorgalmasan dolgoznak, hogy az ország konyvét továbbra is biztosítani tudják. Nemcsak, hogy egészben van a tagság, hanem még újabb érdek-

lődök is vannak, akik szeretnék a termelészövetkezetbe belépni. A termelészövetkezeti tagok egységes helytállása, szorgalmas munkájuk a bizalmukat fejezi ki a Forradalmi Munkás-Párt Kormány iránt.

Dolgozik a munkástanács

A nitrogéngyár ideiglenes Munkástanács Bizottsága megválasztása óta állandóan munkában van. Utóbbi napokban főleg az foglalta le őket a javarészt, hogy a munkásoknak mellette megindulhassanak. Tárgyalást kezdeményeztek a MÁVAUT vezetőségével, hogy miként lehetne segítségükre. Az az elképzelés állt elő, hogy az új üzemeltetés — amennyiben gázolaj-

hiány nem akadályoztatja munkánkat — mondották. Ez azonban nem fejtette meg a nitrogéngyárat, reu-de későbbre bocsájtották a szükséges gázolaj mennyiségét, hogy a legfontosabb járatok megindulhassanak. Ma már a legfontosabb járatok közlekednek is. Pillanatnyi elcsúszások a Munkástanács k bővítését, illetve végleges megválasztását, ami a hét végére várható. A szakszervezettel felverték a kapcsolatot, még november hó folyamán megtörténnek a szakszervezeti választások. Ezek a legfontosabb teendőik a jelen pillanatban. Azért, hogy megszervezzék, irányítsák az üzemben felül folyó munkát.

Segítség a fővárosnak

Hétfő reggel a péti üzemek területén három darab öttonnás teherautó hagyta el „Eliem” felirással, ami a fővárosba tartott, hogy az erőmű kérelmét segítsék a budapesti munkások helyzetén. A készlet nem biztosított ilyen arányú segítség nyújtást, de ez mit sem számított. Falura mentek pénzért vásárolni. A nitrogénnek így juttattak 280 kg sertésfűst, 480 kg fozóliszett, 1000 kg burgonyát, ugyanennyi almát, 5000 kg zöldség, valamint tartalék fűszereket. A közlekedési dolgozók hasonló mennyiségben szerezték be hasonló élelmet, csak hogy nekik néhány birkával is megtoldtak adományait.

Üdvözölni való ez a kezdeményezés, ami pénz által való felvásárlás útján is segítséget kíván nyújtani a főváros lakosságának.

TELJESÜLT...

Még a forradalom első napjait éltük, mikor a felvonuló tömeg lelkesedéssel fogadta a Magyar Szabad Szakszervezetek azon követelését, hogy a kormány törölje el a gyermekkeljárati adót. Jogos volt ez a követelés annál is inkább, mert ebben a kérdésben is más volt a szó, és más a tett.

A szavak arról harsogtak, hogy „minden intézkedéssel elősegítjük az ifjú házasságok otthonalapítását”, ugyanakkor törvényesítették a házasságok négy százalékos fizetésekkéntését. Arról talán nem kell külön beszélni, hogy éppen a házasságok első éveiben nélkülözhetetlen minden fillet a házastársak számára, hogy megteremthessék nyugodt fűszereiket, és hogy leendő gyermekük neveléséhez biztosítsák az anyagi alapot.

A közvélemény örömmel fogadta a Magyar Forradalmi Munkás-Párt Kormány azon rendeletét, mely ezt a társadalomellenes intézkedést megszünteti. Az eddig megjelent rendelésekkel arról tanácskodnak, hogy a kormány valóban elegendően vette kezbe a legfontosabb feladatokat megoldását. Olyan intézkedés ez, mely végre először a dolgozók elemi jogait lábbal tipró önként. Ezek a zok az intézkedések, melyek nélkül a bizalmat a kormány iránt, mert emberbarátok, mert nem fosztják meg az ifjúkorrúktól, hogy tisztasággal megalapozhassák családi otthonát.

Külföldi hírek

ELINDULT BÉCSBŐL a Nemzetközi Vöröskereszt újabb segélyküldeménye.

KAIRÓI JELENTÉS SZERINT, amikor Egyiptom hozzájárult az ENSZ-csapatok Egyiptomba küldéséhez, kikötötte, hogy a világszervezet csapatok csupán az Izrael és Egyiptom közötti hadművelet területét szállhatják meg. Port-Saidot és a Suez-i-csatorna környékét.

BELGRAD. A belgrádi rádió jelentette kairói körökre hivalkozva közli, hogy tanácskozások folynak a bandung hatalmak második értekezletének összehívására. Az említett kairói körökben úgy tudják, hogy az értekezletet ezúttal az egyiptomi fővárosban tartják meg.

HÉTFOON ESTE KEZDŐDÖTT New-Yorkban az ENSZ rendes közgyűlése. 55 ország küldte el küldöttségét. A magyar ügy tárgyalásának a legfontosabb előbbi biztositottak. Hamarskél, az ENSZ főtitkára bejelentette, hogy Egyiptom hozzájárult az ENSZ rendőri csapatok Egyiptomba küldéséhez. Hamarskél, kedden New-Yorkból Kairóba utazott. Kedden jelent meg Egyiptomban az első ENSZ-csapatok.

DELIH. India, Burma, Ceylon és Indonézia kormányai hétfőn megbeszélést kezdtek Delhihben. A megbeszélések napirendjén a nemzetközi helyzet, elsősorban a középkeleti és a magyar kérdés szerepel.

A LONDONI RÁDIÓ jelentése szerint tegnap délután indult el Nápolyból Egyiptomba az ENSZ rendőri alakulatának első egysége.

József Attila:

MAGYAROK

Ó jaj, mi igazán tiszták vagyunk, Nyisson ajtót nekünk a reménység!

Ülünk, ülünk a mindenség szélén, Tán arra várunk, hogy fölfaljon a bánat Es várunk, csak várunk szomszjaszó városban, Átalfolytunk a világhosság, De elhagyjuk valahol ködöenyekint, Elhagyunk valahol minden akarát, S most minden volt és jövendő szomszjaszó itt van, itt van, ó nagyon itt van bennünk, Hogy friss kenyereink halomra száradnak! A négyfűhák, melyeket megfűtünk, Most előjárnak és kinevetnek minket, Ezer és ezer harmincegységünk esztendő Zuhog végtelen szomorú szemünköl S nem bírja elmosni buta büncinket.

Mest nagyon messze van tőlem a föld, Mégis azt érzem, hogy magyar vagyok. Keresni számmak ki mutatna cukrot? Ki hinné el, hogy élni akarok? Jöttem, külsőn kérlek még ezt kezelt, Mert, hogy adhatnék eleget kettővel? Két bármily volt én adó két kezem S a farkasok elbántak mindkétlővel, Most minden kedvem holtan lerül el, Mert levegőfőlen vihar a pajom: Leszámlíva az estohaságot, Munkunkat, életünket és a gyomrunkat, Ó jaj, mi igazán tiszták vagyunk, Nyisson ajtót nekünk a reménység!

Nincsen ok a vásárlási lázra

A városban az utóbbi napokban vásárlási láz keletkezett. Ennek oka, hogy a dolgozók azt hiszik, hogy a készletek fogyóban vannak és ezért ügykezelnek mindenfajta árut beszerzésre.

A Városi Tanácsot kapott felvilágosítás után közöljük a lakossággal, hogy az elmúlt napok zse és tejlőlést zavartól után a városban az élelmiszerellátás nem romlott, sőt még Budapest lakosságának is tudunk segítséget nyújtani. Hatalmas erővel áll a fűszelítés biztosítása, magyemny-

nyiségű készlettel rendelkezünk bur gonyvából. A többi élelmiszer cikkelt is biztosítva vannak. Nem állunk rosszal textilltel sem. A városban lévő üzletek raktárai minden igényt ki tudnak elégíteni.

A Párt Városi Ideiglenes Intéző Bizottsága ezúton is köszönetet mond a pékek és a kereskedelem valamennyi dolgozójának, akik ezekben a nehéz napokban erőkint megfizetve dolgoztak a város ellátásának érdekében.

30 lakást osztanak ki

A Magyar Szocialista Munkás-párt Várpalotai Ideiglenes Intéző Bizottságának javaslatára a Városi Tanács a hirdásó lakás elosztására átadja. A 24 lakásban a November 7. Trómu, az Alumíniumkő, a Péti Nitrogénművelé és a Köhőj-pári Vállalat dolgozói kapnak helyet. Ugyanakkor az Intéző Bizottság javaslatára a volt pártbizottság

épületébe költözött a bücsőde és a napközijóton. A bücsőde helyén felszabaduló lakásokat a dolgozók kapják meg. A régi napközijóthonból egy lakás lesz és a gyöngyöbber 7 Trómu, az Alumíniumkő, a Péti Nitrogénművelé és a Köhőj-pári Vállalat dolgozói kapnak helyet. Ugyanakkor az Intéző Bizottság javaslatára a volt pártbizottság

Olimpikonjaink megérkeztek Melbourne-be

Nyugati rádióhír szerint a magyar olimpikonok első csoportja, mintegy hatvan fő, holland repülőgépen szombaton megérkezett Melbourne-be. A gépből kiszálló, feltele gyász-karszalagos magyar sportolók szálláshelyükre, az olimpiai faluba mentek. Olimpikonjaink második csoportja ma, hétfőn érkezik meg ugyancsak holland géppel az olimpiai színhelyére.

mint például Svédország, Hollandia, Spanyolország nem vesz részt a melbourne-i olimpián. Indoklás: az ország sportolói nem hajlandók a zhez állni olyan nemzet sportolói, amelyek harcban állnak. A holland olimpiai bizottság az olimpiai csapatára szánt összeget felajánlta a magyarországi szabadságharcban kárt szenvedett lakosságának. A svájci olimpiai bizottság bejelentette, hogy meg's részt vesz a melbourne-i olimpiai játékokon.

Győzött a Honvéd a Bilbao ellen

Nem hivatalos értesülésünk szerint a Bp. Honvéd labdarúgó-csapatja első Európa Kupa-mérkőzésen a spanyol Bilbao ellen győzelmet ar-

ított. Egyes hírek szerint 4:1, más közlemények szerint 5:1 arányban győzött a magyar bajnoksapat.

Két magyar labdarúgó győzelem Belgiumban

Értesülésünk szerint a Honvéd és az MTK labdarúgó-csapatja legutóbb Belgiumban játszott. Ellenfelük ne-

vél nem sikerült megtudnunk, csupán az eredményt: a Honvéd 3:0, az MTK pedig 6:2 arányban győzött.

ÚJ VÁRPALOTA
A Magyar Szocialista Munkás Párt Várpalota városi Ideiglenes Intéző Bizottságának lapja
Szervező: a szervezőbizottság.
Cezirpém megvalósította Vállalat.